KURTULUŞ YOLU

fabrika işçinin
toprak köylünün
hepsi birden toplumun

GENEL GREV

■ Pahalılığa ve işsizliğe karşı mücadelede en etkili silaha kavuşmak için;

Genel grev

■ Sermaye sınıfının birliğine karşı, işçi sınıfının birliği için:

Genel grev

■ İşçi sınıfının kazandığı sendikal ve politik hakların korunması ve geliştirilmesi için:

Genel grev

■ Jandarma dipçiğine, polis kurşununa, yani sermaye sınıfının hakimiyetine karşı:

Genel grev

■ Patronların yani sermaye sınıfının kanunsuz lokavt uygulamasına ve lokavtın kaldırılması için:

Genel grev

■ Amerikan Emperyalizmi ve Kapitalizme karşı mücadelemizde en güçlü silahlarımızdan birine sahip olmak için:

Genel grev

kurtuluş yolu nedir ?

Kurtuluş demek, zulme, baskıya, adaletsizliğe, sömürüye ve eşitsizliğe dur demektir. Kısacası, kurtuluş, esaret zincirlerini kırıp atmak demektir.

Esaret zincirleri, sadece, insanların bileklerine vurulmaz. Esaret zinciri, insanların emeklerine, kafalarına yani düşüncelerine de vurulur.

Nedir bu esaret zincirleri? Sıra ile söyleyelim:

Yurdumuz Amerikan Emperyalizminin sömürüsü ve hakimiyeti altındadır. Yabancı sermaye işçi sınıfımızı ve bütün halkımızı sömürmektedir. Madenlerimize, petrolümüze, bütün servetlerimize el atılmıştır. Yurdumuzda Amerikan askeri ve Amerikan üsleri vardır. Nato'ya sokulmuşuzdur; İkili anlaşmalarla bağımsızlığımıza leke sürülmüştür.

O zaman kırılacak esaret zincirlerinden biri Amerikan Emperyalizmidir.

Öte yandan iğrenç bir düzen hüküm sürmektedir Türkiyede... Bu düzende, işçilerimiz, köylülerimiz kul köle edilmişlerdir. Çünkü yaşamak için emeklerini patron sınıfına yani burjuvaziye satmak zorundadırlar. Bu düzende her şeyin ölçüsü paradır. Namus da paradır, ahlâk da paradır. Paranın satın alamıyacağı şey yoktur. Kısacası bu düzen paraya dayanır, sermaye düzenidir. Yani kapitalizmdir. Bu düzenden çıkarı olanlar aynı zamanda Amerikan Emperyalizmiyle de ortaktır. Kırılacak ikinci esaret zinciri de budur.

Kurtuluş yolu, işte bu iki esaret zincirinden kurtulmanın yoludur. Kurtuluş yolu, Amerikan Emperyalizmi ve Kapitalizme karşı mücadele etmek demektir. Onun için Kurtuluş Yolunda yürümek demek, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçilerin iktidarı ele alması için mücadele etmek demektir. Bunun dışındaki hedefler yanlıştır, kandırmacadır.

Kurtuluş yolunda bayrağı, en önde, işçi sınıfı taşıyacaktır ve taşımaktadır. Çünkü en ilerici sınıf işçi sınıfıdır. En devrimci sınıf işçi sınıfıdır.

Rotası bu olan ve onbeş günde bir çıkacak olan gazeten, bu yolda yürütülen mücadeleye elinden geldiğince katkıda bulunmak için çıkacaktır. Gazetene sahip çık, ona yazı yaz ve onu destekle.

KURTULUŞ YOLU

BÖYLE GELİR ......

BÖYLE GİDER

BAŞYAZI

şimdi birleşme günüdür

Singer'de çalışan işçilerin köleliği fabrikaya patronun getirdiği sarı şebeke Çelik İş Sendikasının girmesi ile artmıştır. Bu sendika işçileri üç seneliğine sekiz kuruşa sattı.

İşçi açtı ,perişandı. İskoçyalı müdür G. O. Roxburg herşeydi fabrikada. İşçilerin kaderi Amerikalıların elindeydi. Hak istemek isyan etmekti onlarca. Kısaca Singer işçileri zincirlerle bağlıydı.

Artık yeter demenin zamanı gelmiştir işçi için. Fabrikanın uyanmış, sosyalist işçileri örgütlenerek toplu direnmeye karar verdiler. Ve fabrika işgal edildi. Haklarını isteyen işçilere sermaye dünyası yapmadığını bırakmadı. Kafamıza binlerce sis, gaz, ve göz yaşartıcı bombalar atıldı. Sayısız yaralı verdik. Sonra hapisler başladı, yılmadık, bozulmadık.

SİNGER İŞÇİSİ BİRLEŞTİ. ANAYASAL HAKLARINI KULLANDI VE YERİ GELDİKÇE DE KULLANMAYA AND İÇTİ.

Bu mücadelenin içinde gördük ki, o veya bu fabrikanın işçileri yoktur. İşçi sınıfı vardır ve menfaatleri birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Artık tek tek direnmek zorlaşmakta, üstümüze polisinden askerine varana kadar bütün silâhları ile gelmektediler. Şimdi birleşme günüdür. Birbirimizin direnişini müşterek grevler düzenleyerek desteklemeliyiz. Bundan sonra kalıcı zaferlerimiz ancak genel grev hakkımıza sahip çıkmak ve onu kullanmakla mümkündür.

Yaşasın işçi sınıfının kurtuluş yolu olan sosyalizm.

AHMET YÜZYIL
Singer Fabirkasında İşçi

İŞÇİLERİN GERÇEK KURTULUŞUNA DOĞRU YÖNELELİM

25 Nisan 1970 Cumartesi günü Tek Gıda İş Sendikasına bağlı 2 nolu Cevizli Sigara Fabrikasında çalışan işçiler olarak Kartal Belediye Düğün salonunda bir forum düzenledik. Görünüşte belki hiç bir anlamı yok gibi olan bu açık forum, aslında, yozlaşmış, sarı sendika idarecilerine karşı işçilerin şuur ve bilinçlenmesinin bir ifadesidir. Bu güne kadar anormal çalışma saatlerine, adam kayırmalara, bu düzensiz ve yetersiz beslenme sistemine, işveren vekili durumunda bulunup da işçi haklarını yiyenlere indirilen bir darbedir bu.

İdealistler gurubu olarak mücadele verirken bu grup içindeki faaliyetlerinden ötürü ihraç edilen, Bahtiyar Kuru, Kahraman Özçelik, Durmuş Çakmak ise özetle «ihraç edilmelerinin onlar için hiç bir önem ifade etmeyeceğini» söyleyerek, «bizleri davamızdan ancak ölüm ayırır» demişlerdir.

Şimdi bu sese hep beraber kulak verelim. Ve sendikalarımızı devrimci sendikalar haline getirelim. Birlik içinde iyiye, güzele, işçilerin gerçek kurtuluşuna doğru yönelelim.

Cevizli Tekel Fabrikasında
Tütün işçisi
KEMAL KALAFAT

Profiloda iş güvenliği yoktur

Profiloda preslerin % 80 ni arızalıdır. Sağlık güvenliği yoktur Havalandırma yeterli değil ve bozuktur.

Fosfat banyolarında ve polisad'da çalışanlar, normal yıpranmanın üzerinde ömür tüketmektedir. Bütün bunlar patron JAK tarafından bilinmekte ise de o sadece kendi çıkarını düşünmektedir.

Nitekim 8 Mayıs 1970 günü arızalı preste çalışan işçi kardeşimiz üç parmağını kaybetmiştir, ve üç parmağının sorumlusu bozuk preste işçi çalıştıran patron mösyö JAK'tır. Kendi emeğimize sahip çıkalım. Kendi iş güvenliğimizi kendimiz kuralım.

(İsim mahfuzdur.)

EMEK

Ben bir savaş eriyim
Tabiatı yeniyorum
Ben alın teriyim
Değere dönüyorum.

Bütün uçaklar, gemiler, yatlar benim
Metalar, ürünler, hasatlar benim
İlimler, fenler icatlar benim
Ben emeğim bütün değerler benim.

Tarım, ulaştırma, sanayî benim
Temelden kuran binayı benim
Tek değiştiren dünyayı benim
Ben emeğim, bütün değerler benim.

İnsanı kazanan cihat benim
Medeniyet, değişen tabiat benim
Dahası, kökünden bütün hayat benim
Ben emeğim bütün değerler benim.

Ben bir savaşın eriyim
Tabiatı yeniyorum
Ben alın teriyim
Değere dönüyorum
BEN EMEĞİM sahibime döneceğim
Tabiatla savaşıp tabiatı yeneceğim.

MİTHAT DEHMEN
Keban

Başıboş inşaat işçileri

İnşaat işçileri arasında iş bölümü şöyledir:
1 — İnşaat Kalfası 2 — Marangoz 3 — Sıvacı 4 — Elektrikçi 5 — Su tesisatçısı 6 — Fayansçı 7 — Kaloriferci 8 — Yağlı boyacı 9 — Demirci 10 — Beton Demircisi 11 — Parkeci. Böylece inşaat işçisi 11 guruba ayrılmıştır. Her gurubun başı patrondan işi götürü olarak alır. Zaten işi yürüten de grup başları yani ustabaşılardır. Fiilen çalışıp işi meydana getiren ise işçilerdir, ve ustalardır.

Şimdi gelelim ücret taksimatına. İşçi ortalama yevmiye 20.— Lira, Usta 30.— Lira, Ustabaşı 35.— Lira, Kâtip 25.— Lira, Mühendis 75.— Lira alır. Yekûn yevmiyeler 185.— Lirayı bulur. Senede yekûn 55.500.— Lira yapar. Bu kadar ücret ödenen bir inşaatın senelik kârı ise ortalama 250.500.— Lira dır.

Yukarıdaki rakamlarda görüldüğü gibi inşaatın tümünü meydana getiren beş kısım emekçinin yıllık kazançları 55.500.— Lira iken, patron hiç bir emek harcamadan 250.00.— Lira kazanmaktadır. Ayrıca bu hesap işçilerin hergün iş bulup devamlı çalıştıklarına göredir. Çalışmadıkları yağmurlu günler, aldıkları iş bittiğinde yeni iş bulana kadar geçen boş zaman, hastalandığı günler, sakatlandığı günler hesaba dahil değildir. Paralarını zamanında ve hatta hiç alamadıkları da olur. Sigortaya ise patron, elli kişi çalışan bir inşaatta en çok on kişiyi kaydettirir.

Hülâsa bu düzen işte böyle kahrolası bir düzendir. Sermaye, işçileri, bu arada inşaat işçilerini, gaddarca sömürmektedir. Bu sömürüye son vermek zamanı gelmektedir. Biz inşaat işçileri de, diğer fabrika işçileri gibi sendikamızı kurmalı veya olanları doğru yola getirmeliyiz. Bu yeter mi? Elbette yetmez. İşçiler olarak, işçi sınıfı olarak politikanın da göbeğinde olmalıyız. Ve emekçilerin iktidarı alması için çalışmalıyız. Bu artık bizim başlıca vazifemizdir.

SADRİ KAYA
İnşaat, kalorifer ve su tesisat İşçisi

Gecekondu rezaleti

Bizler Ok Meydanı gecekondu kiracılarından, ezilmiş insanlarız. Gıda maddelerine ve giyecek eşyalarına zam üzerine zam geldiğinden, ufacık bir gecekondu odasının 100.— liraya kiraya verildiğini de gördüğümüzde bizler, birden şaşırdık. O zaman bazılarının birden fazla evi oluyor da bizim niye bir yuvamız olmasın diye düşündük. Bari kira vermekten kurtulalım dedik.

İmkânlarımız olmadığı halde kereste ve biriket tüccarlarından kefille, % 50 faizle borçlanıp kereste ve biriket aldık. Ve Baruthanede Vakıflara ait bir arazi üzerinde, ancak çocuklarımızı barındıracak birer odacık yapmak fırsatını o an için bulduk. Ama bu çok sürmedi. Bir gün fabrikalarımızdan döndüğümüzde kondularımızı yaptığımız yerin Var-

to'nun deprem bölgesine benzediğini görür görmez hayretler içersinde kaldık. Ve o zaman «biz Türkiye vatandaşı olarak daha küçükken nüfus cüzdanı almıştık, ama öyle değilmiş iş» dedik. Çünkü bizlere, fakir zümreler olarak düşman gibi bakıldığını kondularımızı yıktıklarında gözümüzle görmüş olduk. A.P. nin bizim gibi insanlara değer vermediğini de anladık. Seçimlerden evvel A. P. propagandalarında 'Bizher vatandaşımıza gecekondu yapmaları için imkân sağlayacağız, hayat şartlarını ayarlayacağız' diye vaatlerde bulunuyordu. Ama bu sözler seçim günü akşamına kadar sürdü. Zenginlere, patronlara, ağalara bütün imkânlar verilmiş ama, fakir vatandaşlara köleler gibi yaşamak kalmıştır.

Bizler Baruthane kondularıyız. Feriköy Merası sakinlerinden 55 leriz. Bizler 500 haneyi kapsayan sömürüye, patrona, yalancı politikacılara paydos demeye azimliyiz. 500 hane diyorum ama, Mecidiyeköy, Örnektepe, Namazgâh, Küçükköy, Zeytinburnu, Kâğıthane'de bizim gibi kondularla biz binlerce haneyiz.

Hakkımızı yiyen iktidardan, validen, belediye başkanından hesap sormalıyız. Ve soracağız. Zamanı gelmiştir.

YAHYA AY
Baruthane gecekondu sakinlerinden

Genel grev hakkını istediğimiz gibi biz alacağız.

GENEL GREV

Emeğin sermaye ile mücadelesinde, Anayasa, işçilere toplu-ca işlerini bırakma hakkını yani GREVİ bir hak olarak tanır. GREV HAKKI ise DAYANIŞMA, SEMPATİ ve GENEL GREV olarak bir bütündür.

Genel Grev: İşçilerin, yalnızca ekonomik mücadele ile hayatlarını daha iyiye götürememelerinin sonucunda, kapitalistlere ve onların düzenine karşı demokratik bir baş kaldırmadır.

Genel Grev: İşçilerin iktidara doğru yürüyüşlerinde kullanacakları en etkili silahlardan biridir.

Genel Grev hakkı alındığı zamandır ki işçilerin ülke içinde siyasi bir ağırlığı olacak, horlanan, uyutulan, aldatılan bir sınıf olmaktan kurtulacak, ülkenin politikasında önemli bir yeri olacaktır.

SONUÇ: İşçi sınıfının hak mücadelesi bir bütündür. İşçi sınıfı hiç bir faaliyetini tek başına ele alamaz. Yalnızca zam mücadelesi yapıp siyasetle ilgilenmemek ve yahutta yalnızca siyasetle uğraşmak yanlıştır. İşçi sınıfı hem ekonomik ve hemde siyasi mücadelesini birlikte yürütmek zorundadır. Aksi halde daima yenik düşer. Mücadelemiz SINIF MÜCADELESİDİR. Bu mücadele ise bir taraftan sermayenin sömürüsünü sınırlama, bir taraftan da insanın insanı sömürdüğü Kapitalist düzene son vermeyi amaçlar.

TEKLİF: İşçiler, teşkilâtlarını genel grev hakkında seminerler konferanslar, verdirmeye zorlamalıdırlar. Her teşkilât üyeleriyle açık oturumlar yapmalıdır. Meclisteki müzakerelere baskı olacak şekilde imza kampanyaları açılmalıdır. Yürüyüşler yapılmalıdır.

FABRİKA İÇİNDEKİ BİRLİĞİMİZİ, FABRİKALAR ARASI BİRLİK HALİNE GETİRELİM.

İŞ KOLLARIMIZDAKİ BİRLİĞİMİZİ, BÜTÜN İŞ KOLLARINDAKİ İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALİNE GETİRELİM.

SANAYİ, MADEN, HİZMET, ULAŞTIRMA VE TARIM İŞÇİLERİ BİRLEŞELİM, GÜÇ OLALIM VE HEDEFE YÖNELELİM.

DOĞU'NUN GÖZ YAŞLARI ANCAK TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKININ İKTİDARINDA DİNECEKTİR.

Bu zulüme elbette dur denecektir.

Doğu'da zulum

son aylarda doğu'da tam bir baskı ve terör rejimi hüküm sürmektedir. A. P. hükümetinden emir aldığını söyliyen komando ve jandarma birlikleri köylere ve ilçelere baskınlar yapmaktadırlar. Halk işkencelere tâbi tutulmakta ve özel kamplarda toplanmaktadır silvan'a yapılan baskın sonunda 3 bini aşkın batman'da ise 1530 vatandaş tutuklanmıştır.

8 Nisan 1970 günü Silvan'a 6 helikopter, 200 motorlu araç 2000 donatılmış jandarma ve komando ve bir çok keşif uçakları ile baskın yapılmıştır. Batman da ise şehrin etrafı uçak savar topları ile kuşatılarak, 3000 jandarma ve komando tarafından bir arama yapılmıştır.

Bu harekatlar boyunca, doğulu halka en iğrenç işkenceler yapılmış ve binlerce vatandaş özel toplama kamplarında tutuklanmıştır.

Yapılan işkenceler tam Amerikan metodlarıyla yürütülmüştür. İnsanlar çırılçıplak soyulmuş, tepelere koşturulmuş, sonra yerlere sırayla yatırılarak üzerlerinde zıplanarak ezilmişlerdir. Üç ayaklar kurulmuş ve vatandaşlar çıplak olarak ve baş aşağı sallandırılmıştır. Çıplak insanlardan kurdurulan kuleler komandoların tekmeleriyle yıkılmış ve bu durum kahkahalarla seyredilmiştir.

Yazı ile anlatılamayacak nice metodlar kullanılmış ve falaka dayağı da cabası olmuştur.

Ne var ki bu haberlere, satılık basında yer verilmedi. Ama bu satılık basın aynı günlerde Doğuyu kalkındırma için hazırlanan sözde projeleri' geniş geniş yazdılar. Kongresini Erzurum'da yapan gayri millî Türk-İş de çalışma raporunda Doğu'ya ait parlak bölümler koyarak aynı sahtekârlığa katıldı.

Sözde asayişi sağlamak ve kaçakçılığa son vermek için yapıldığı söylenen ama ağalara ve onların tutulmuş adamlarına dokunulmıyan bu harekatı yapanlara ve yaptıranlara bir çift sözümüz vardır:

Kaçakçılığı önlemek için doğuya gitmeye lüzum yok. Bu işin merkezi İstanbul'dur ve ithalâtçı, ihracatçı tüccarların çevirdikleri dolaplar, memleketin iliğini boşaltmaktadır.

Ve yurt içinde asayişi, huzuru ,sağlamak istiyorsanız, Doğulu halkın karşısına çıkardığınız uçakları, topları ve askerleri yurdumuzun 35 bin metre kare toprağını işgal etmiş Amerika'ya ve onun 6 ıncı filosuna karşı dikmeyi öğrenmelisiniz.

vurun ulan, vurun

Vurun ulan,
Vurun,
Ben kolay ölmem.
Ocakta küllenmiş közüm,
Karnımda sözüm var
Haldan bilene.
Babam gözlerini verdi Urfa önünde
Üç de kardaşını
Üç nazlı selvi,
Ömrüne doymamış üç dağ parçası.
Burçlardan, tepelerden,
minarelerden
Kirve, hısım aşiret çocukları
Fransız kurşununa karşı koyanda

Bıyıkları yeni terlemiş daha
Benim küçük dayım Nazif
Yakışıklı,
Hafif
İyi süvari
Vurun kardaş demiş
Namus günüdür
Ve şaha kaldırmış atını.

Kirvem hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça azğımdaki...

AHMET ARİF

Gazetenizin afişini yapıştıran arkadaşımız

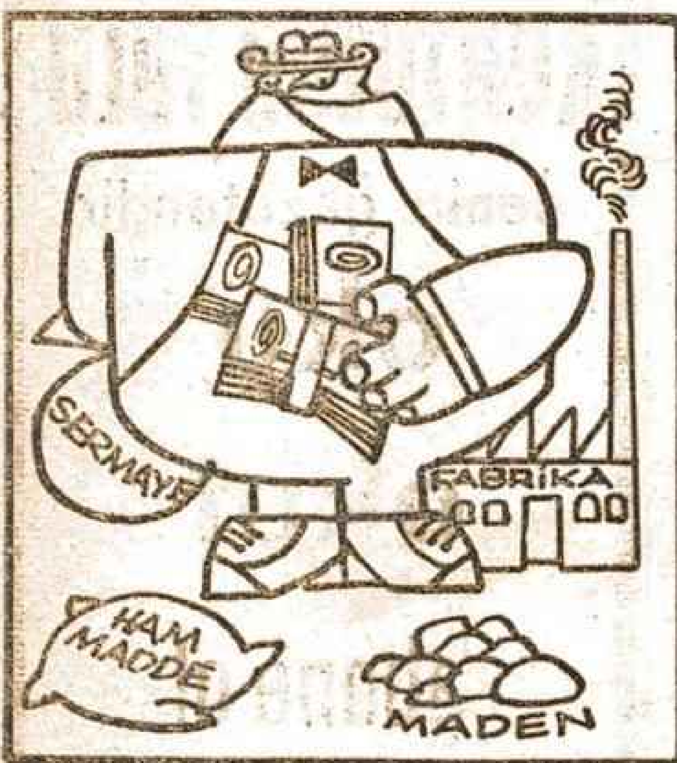
Refik Özbar'a karakolda dayak atıldı !

Gazetenizin çıkacağını bildiren duvar afişini yapıştıran İşçi Refik Özbar bekçiler tarafından zorla Fener karakoluna götürülmüş ve karakolda polis memurları tarafından kıyasıya döğülmüştür. 'İşçilerin Gazetesi Kurtuluş Yolu' yazılı afişi gören polisler amirlerine «komünistleri yakaladık» diye tekmil vermişler ve «neden işçilerin gazetesiymiş» diye söylenmişlerdir.

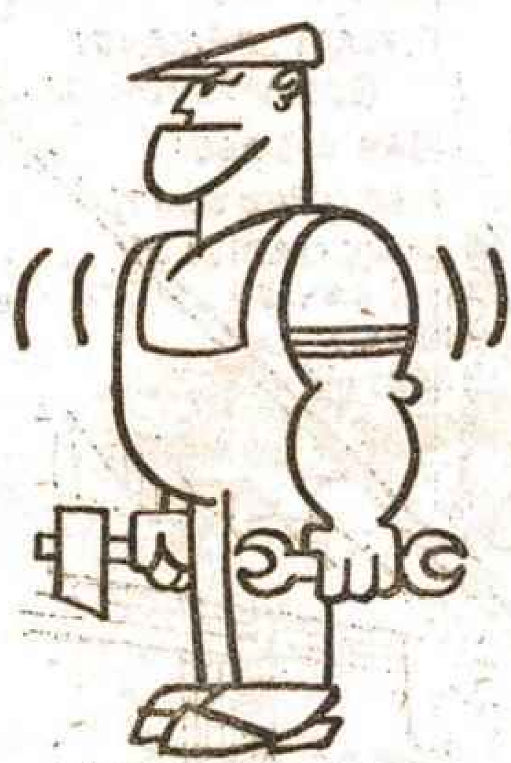

Bu tür baskılardan medet umanlar er geç yanıldıklarını anlayacaklardır. Doğusu, batısı, tek cümle Türkiye emekçi halkı bunların hesabını bir gün mutlaka soracaktır.

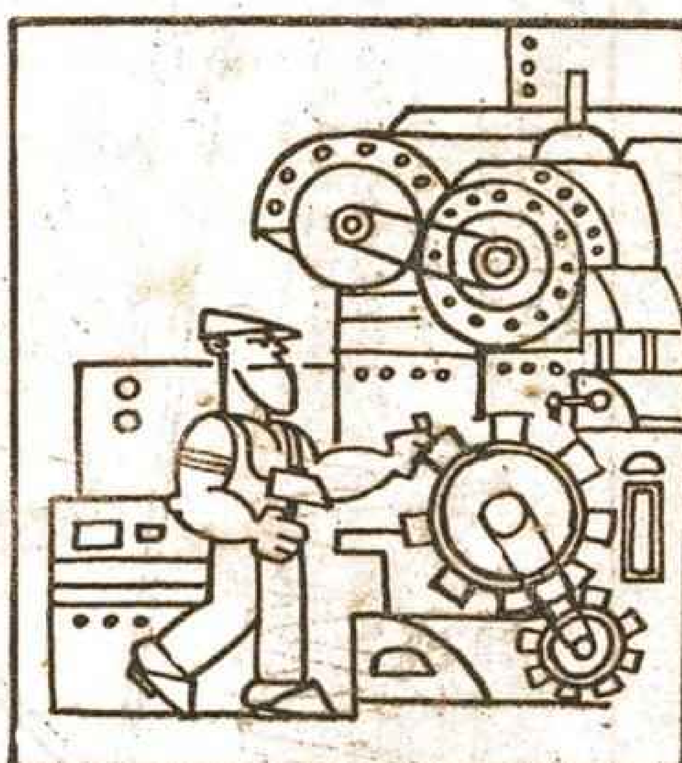
İŞÇİNİN ALFABESİ

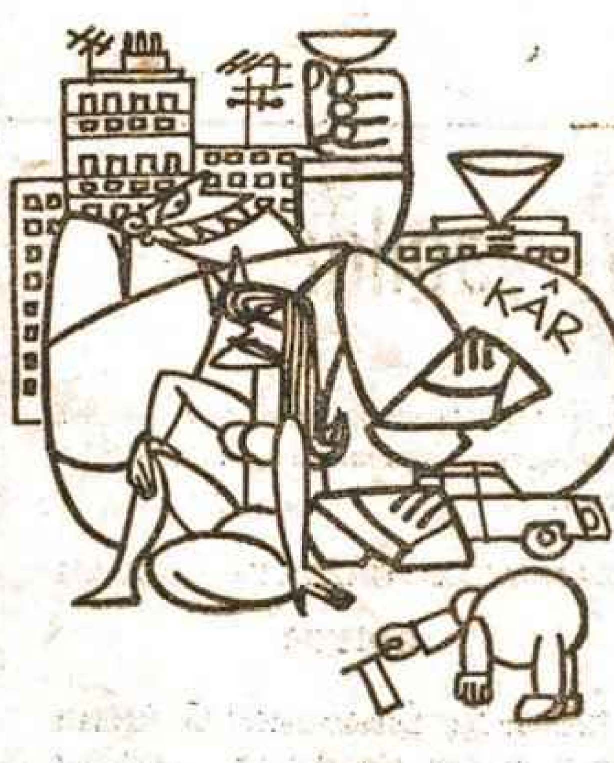
1 — TOPRAK, MADEN, HAM MADDELER, MAKİNE VE FABRİKALAR «ÜRETİM ARAÇLARI» DIR. BUNLARA SAHİP OLAN KİMSEYE «KAPİTALİST» DENİR. ÜRETİM ARAÇLARINA SAHİP OLAN KAPİTALİST SINIFA MENSUP KİMSE ÇALIŞMADAN YAŞAYABİLİR?

2 — İSTENİLEN MALI MEYDANA GETİRMEK İÇİN GÜÇLERİNİ VE HÜNERLERİNİ ÜRETİM ARAÇLARI ÜZERİNDE HARCAMAK ÜZERE EMEĞİNİ KAPİTALİST SINIFIN EMRİNE KİRALAYAN KİMSELER İŞÇİ SINIFINA MENSUPTURLAR.

3 — İŞÇİ SINIFI EMEĞİ İLE YAŞAR. KAPİTALİST SINIF GELİRİNİ BAŞKA İNSANLARI KENDİSİ İÇİN ÇALIŞTIRARAK ELDE EDER. İŞÇİ SINIFI GELİRİNİ YAPTIĞI İŞİN KARŞILIĞI OLARAK ÜCRET BİÇİMİNDE SAĞLAR. VE İŞÇİ SINIFI ÇALIŞMADAN YAŞAYAMAZ.

4 — KAPİTALİST TOPLUMDA EN ÇOK GELİRİ ALANLAR EN ÇOK ÇALIŞANLAR DEĞİL, EN ÇOK MALI OLANLARDIR. KAPİTALİST, İŞÇİNİN EMEĞİNİ UCUZA ALIP, YAPILAN MALI PAHALI SATARAK KÂR ELDE EDER VE BU KÂRLA ÇALIŞMADAN RAHATÇA YAŞAR.

5 — KAPİTALİST, KAPİTALİST OLARAK KALABİLMEK İÇİN YÜKSEK KÂR ELDE ETMEK ZORUNDADIR. BU YÜZDEN KAZANCIN ÇOĞUNA SAHİP ÇIKAR, İŞÇİYE MÜMKÜN OLDUĞU KADAR AZ ÜCRET ÖDER. İŞÇİ DE YAŞAYABİLMEK İÇİN İNSANA LÂYIK ÜCRET ELE GEÇİRMEK ZORUNDADIR. İŞÇİ İLE KAPİTALİSTİN MENFAATLERİ BİR BİRİ İLE DEVAMLI OLARAK ÇATIŞIR.

KURTULUŞ YOLU

GREV - YÜRÜYÜŞ İŞGAL

SUNGURLAR DA İŞGAL!
ECA DA İŞGAL!
İZSAL DA GREV!
DSİ DE GREV!
GECEKONDU YÜRÜYÜŞÜ!
İŞŞİZ SABIKALILAR YÜRÜYÜŞÜ!
VE DAHA BİR ÇOKLARI...

Geçtiğimiz günlerde, binlerce işçi hak arama savaşlarına devam ettiler. Bu hareketler içinde iki nokta üzerinde durmak gerekir.

Artık bir fabrikanın işçileri direnişe geçtimi yalnız olmadıklarını biliyorlar. Ve bir fabrikada direnişin başladığını duyan diğer fabrika işçileri de, kendilerini arkadaşlarına omuz vermekle görevli sayıyorlar.

Bu hareketlerde, Demir Döküm'ün, Elektrometal'in, Rabak'ın, Otosan'ın, ve daha bir çok fabrikaların yiğit işçileri arkadaşlarına hep destek oldular.

Küçükköylülerin gecekondu yürüyüşünde, en önde gidenler ise Baruthane ve Namazgâh gecekondu sakinleri idi.

Öte yandan, bütün işçi hareketlerinde, fabrika etrafı, artık, askeri birliklerle ve tanklarla kuşatılmaktadır.

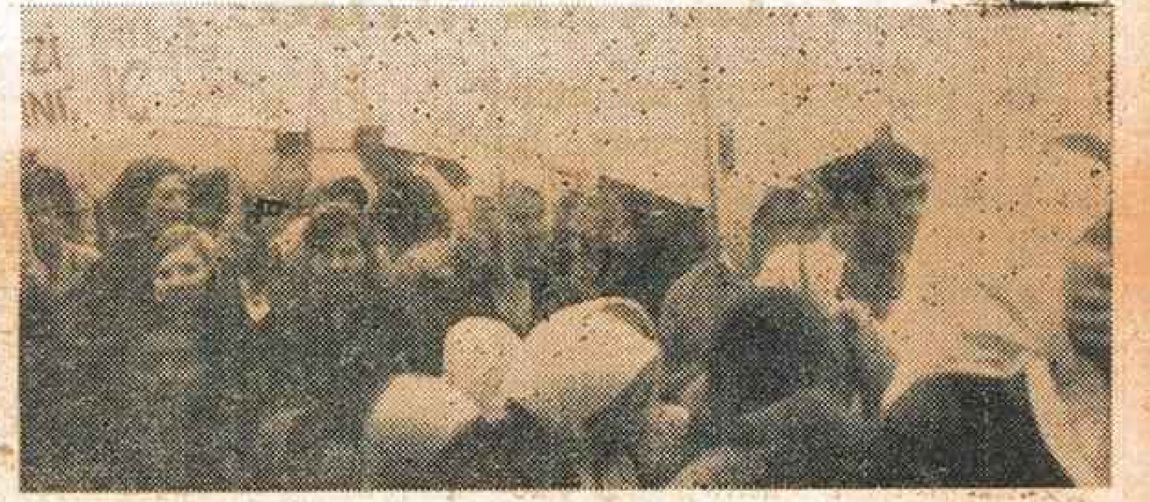
Bu işi yaptıranlara şunu sormak lâzım: Bu askeri birlikleri ve tankları, neden patron arkadaşlarımızı işten attığı zaman değil de, bizler işimize sahip çıkmak istediğimiz zaman gönderiyorsunuz?

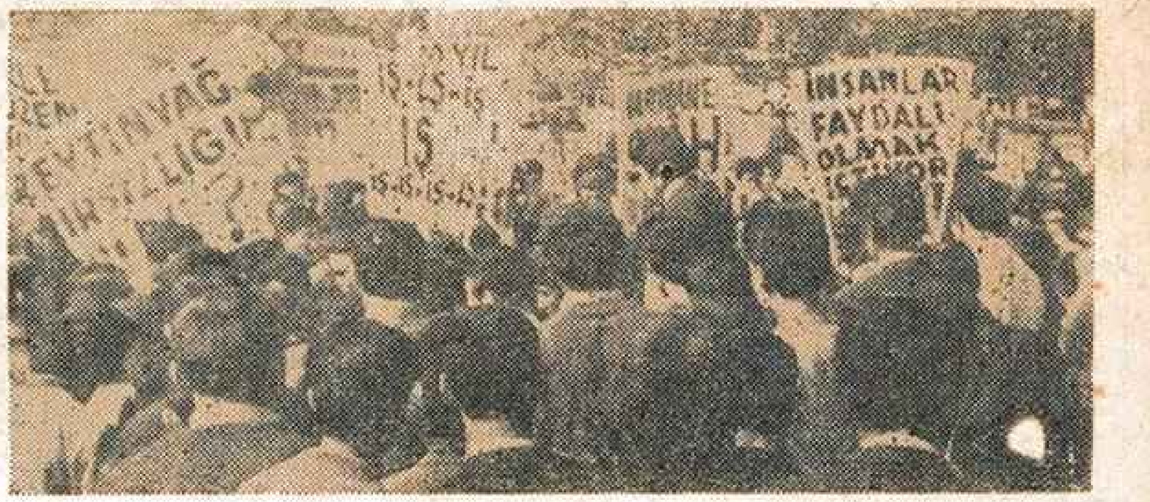
O zaman gönderemezler, çünkü, patronların patronluğu yalnız fabrikada kalmıyor. Onlar ve onların adamları aynı zamanda, memleketin idaresinin de patronlarıdır. İktidar onların iktidarıdır.

Onun için sadece fabrikamızdaki patrona değil, ama onunla beraber bütün patronlara ve onların iktidarlarına karşı mücadele edelim.

Bunun için de bütün fabrika işçileri birbirimizin direnişlerini destekliyelim! Destekliyelim ki birleşelim ve güç olalım! Güç olalım ki kendi düzenimizi kuralım!

bunları biliyor musunuz ?

Genel grev yapıldı

Genel grev hakkına sahip İtalyan işçileri, Nisan ayı sonunda bir genel grev yapmışlardır. Genel grevin gayesi iktidara birinci ihtardı. Çünkü iktidar siyasi, iktisadi ve sosyal reformların yapılmasını hep kulak arkasına atmaktadır. Bu arada İtalya'da pahalılık alıp yürümektedir. İtalyan işçileri bu reformların yapılmasını ve pahalılığın önlenmesini istemektedirler.

Bütün sendikaların katıldığı genel grev çok etkili olmuş ve İtalya'da hayat felce uğramıştır. Bilhassa Demiryolu işçilerinin grevi ulaşımı allak bullak etmiştir. Temizlik işçilerinin grevi üzerine Roma pislikten geçilmez hale gelmiştir.

İtalyan işçileri, iktidarın bu reformları yapmaya yanaşmaması halinde bu kere daha uzun sürecek bir genel grev yapacaklarını ilân etmişlerdir.

FRANSA'DA GREVLER DEVAM EDİYOR

İktidar işçi hareketlerini bastırmak için tedbirler ala dursun, Fransız işçileri doğru bildikleri yolda yürümeye devam etmektedirler. Son ay içinde Fransa'da yüz binlerce işçinin katıldığı grevler yapılmıştır. Bunlar arasında bilhassa Nakliyat ve Hava yollarında çalışan emekçilerin yaptıkları grevler Fransa'da ulaşımı felce uğratmıştır. Pariste temizlik işçilerinin yaptıkları grev sonunda, Paris çöplüğe dönmüştür. Paris'i askeri birlikler temizlemektedir.

KURTULUŞ YOLU *halk gazetesi* sahibi ve sorumlu müdür: can açıkgöz * 15 günde bir çıkar * yıl : 2 * sayı: 8 fiatı: 25 kuruş * idare merkezi: eyüp yeni yolu, bilginler iş hanı no: 23 demirkapı - eyüp * dizgi alfabe matbaası * baskı: hermon matbaası. * basıldığı tarih 16-5-970